

Osoba kojoj se ja divim i koju poštujem je moj deda Nikola. On je prema meni dobar, uvek se šali, a ja ponekad nešto i naucim od njega. Miran je i tih, hoće svakog da sasluša. Kada od njega tražim pomoć, odmahne rukom i dođe da mi pomogne. Volim da gledam i posmatram kako je deda spretan u poslu. Već dugo je u penziji, ali njegove ogromne šake spretno barataju oko mašina i alata. NJegova nekada crna kosa, sada je sasvim seda, ali je deda lep i sa sedom kosom i plavim krupnim očima.

Deda je osoba koja izaziva divljenje i poštovanje. On je za mene dobar, veliki čovek i neko koga cenim i volim.

Nikola Turina 7/1

UVEK ĆU TO PAMTITI

Sudbina ume da bude tako surova, često nas povređuje i iz života briše nama drage ljude. Neki će ovu temu protumačiti kao zabavu. Neki će pisati o nestašlucima sa društvom, neki o nezaboravnim putovanjima, a ja o meni dragim ljudima kojih, nažalost, više nema.

Prošlo je mnogo godina od njene smrti. Kroz maglu se sećam njenih plavih očiju boje vedrog neba i debeljuškastih ramena na kojima sam često tražila utehu. Imala je kratku kovrčavu kosu boje kestena. Bila je uvek nasmejana zbog čega je pamtim kao vedru osobu. Često smo se igrale, naučila me je da brojim i vozim bicikl. Nekoliko dana nakon što je dobila penziju obećala mi je barbiku za rođendan. Kad sam se vratila iz vrtića zatekla sam mamu i tatu zabrinute ispred bakine i dekine kuće. Mislila sam da mi baka nije kupila lutku, pa sam se i ja zabrinula. Nisu ništa govorili nekoliko sati, a onda mi je tata sa očima punim suza rekao da bake više nema. Nisam verovala i zaplakala sam. Kada sam se uverila da tata govori istinu, bilo mi je jako teško i žao što se poslednji put nisam pozdravila sa njom.

Jovana Matijević 6/3

Na balonima naša imena

Svakog letnjeg raspusta moja sestra i ja odlazimo u Nemačku, ali ove godine smo išle za prolećni raspust.

Teca je došao po nas, a moja sestra i ja smo zadovoljne i srećne uletele u avion. Tamo, na aerodromu, dočekla nas je tetka i moj mlađi brat, sa veoma lepim iznenađenjem. Kada sam ih videla jako sam se obradovala i krenula im u zagrljaj. Brat je u ruci držao dva balona namenjena sestri i meni, na kojima su bila napisana naša imena. Polako smo krenuli kući. U stanu nas je dočekao stariji brat i njegova persijska maca MeDžik. Čim smo se raspakovali izašli smo napolje, kako bi što više vremena provodili u prirodi i čistom vazduhu. Vreme nam je prolazilo sve brže, a iz dana u dan je bilo sve lepše. Išli smo u ZOO-vrt u kome su sve životinje bile slobodne. Imale su mnogo prostora u kome su mogli da šetaju. Već sledećeg dana smo otišli na bazene od kojih je jedan bio otvoren. Napolju je padala kiša, a mi smo se kupali. To je bio jedan

Napisao Redakcija
ponedeljak, 01 avgust 2011 20:42

predivan osećaj. Posle kupanja smo otišli na sladoled. Najviše sam se obradovala obilasku grada. Pored toga, jedan deo vremena proveli smo u kupovini. Svakog dana moja dva brata, sestra i ja smo igrali tenis. Bilo mi je veoma lepo, ali mi je bilo jako krivo što smo morale brzo da se vratimo kući. kada smo se vratile slavila sam rođendan.

Bilo mi je jako lepo što sam sve ovo vreme provela sa porodicom koju ne viđam tako često. Sada mi zovemo njih da gostuju kod nas.

Sara Jelenković 7/1

U RADIONICI STAROG ZANATA

Oduvek mi je privlačila pažnju stara vodenica u Banskom Dolu, kod mog pradede. Priču o proizvodnji brašna ispričao mi je moj pradede.

Mlin je star oko 100 godina. Pravili su ga ljudi iz sela pored same reke. Velika vodenica se pokretala uz pomoć vode i mlela žito. Radili su svi složno i zajedno, pa čak i deca. Nikome nije smetalo što od samog jutra radi u mlinu, a uveče izađe beo od brašna. Kada je bilo žita bilo je i brašna. Desi se da je jačina vode slabija, ali mlin je i tada radio. Brašno koje se dobija koristili su za svoje potrebe, a nešto su davali u razmenu. Sada je sve dugačije.

Mlin je još uvek na istom mestu, mnogo stariji i pust. Nema ljudi, dece, nema ni brašna. Čak se i reka izgubila.

Igor Stojčev 7/1

BILO MI JE LEPO U BEOGRADU

Bila je subota. Rano ujutro sa drugarima krenula sam na Kalemegdan. Posle kraće vožnje, stigli smo. Bilo je lepo i sunčano vreme i svi smo bili raspoloženi. Ušli smo i oko mene sve je zasijalo. Toliko puno zelenila cveća i drveća, bili su raj za moje oči. Počeli smo da se slikamo, dok su nastavnici odmarali u hladu. kasnije smo otišli do crkve Sv. Petke, a zatim smo krenuli u šetnju. Svi smo kupili sladoled i posmatrali vozić koji je prolazio kroz ceo Kalemegdan. Naravno, odmah smo poželeli da se vozimo. Nastavnice su nam dozvolile, bilo je jako zabavno, kao da sam u nekom prelepom vrtu. Završila se vožnja, pa smo krenuli do Prirodnjačkog muzeja. Tamo smo videli kost od Mamuta, lobanju najmanjeg dinosaurususa. Potom smo otišli do muzeja "Nikola Tesla". Zapanjila sam se kada sam videla šta je taj čovek napravio. Impresivno je. Potom smo otišli do Botaničke bašte "Jevremovci". Tamo sam videla najveće i najstarije drvo u bašti. Najviše utisaka ostavio je Japanski vrt. Posle toga smo krenuli kući.

Bilo mi je jako lepo u Beogradu. Saznala sam mnogo toga, stekla nove utiske i volela bih ponovo da odem tamo.

Sara Deninger 7/1